

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 Г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 26

(3613)

Год. XXXII

Вторник, 4 март 1975 г.

Цена 2 стотинки

СНОЩИ ПО ТЕЛЕКСА ПРИЕХМЕ:

ПЛЕНУМ НА ЦК НА ДКП

КОПЕНХАГЕН, 3 март (ТАСС) — На 1 и 2 март в Копенхаген се състоя пленум на ЦК на Датската комунистическа партия. Участиците в пленума обсъдиха политическата обстановка в страната, създадена се след идването на власт на социалдемократическото правителство, програмата за борба с растящата безработица и инфлацията и отношението на комунистите към преговорите между профсъюзите и работодателите.

те за сключване на нови трудови договори.

В приетата декларация ЦК на ДКП се изказва за нова икономическа политика, която да предизвика ликвидацията на безработицата, национализация на застрахователните компании, медицинските учреждения, електроцентралите, въвеждане на ефикасен контрол върху дейността на администрацията на предприятията и намаляване на военните разходи. В декларацията се подчертава необходимостта от сплотяване на всички сили на работническото движение в борбата против едрия капитализм, който се опитва да превърне последиците от икономическата криза в страната върху плещите на трудещите се.

ХДС ИЗПРЕВАРИ СОЦИАЛДЕМОКРАТИТЕ

ЗАПАДЕН БЕРЛИН, 3 март (БТА) — Тук бяха официално оповестени резултатите от състоялите се вчера избори за градско събрание на депутатите (парламент) на Западен Берлин. За социалдемократическата партия са гласували 42,7 процента от избирателите (50,4 процента през 1971 г.), за ХДС — 43,9 процента (38,2 процента през 1971 г.) и за СВДП — 7,2 процента (8,4 процента през 1971 г.). В новия парламент на града ГДСД ще разполага с 67 места, ХДС — с 68, а СВДП — с 11.

Западен Берлин не е вече предишната крепост на социалдемократията — това не съвсем е най-важният извод на тукашните наблюдатели при анализа на изборния резултат. Той говори за качествени изменения в политическата сцена на града. За пръв път от войната насам християндемократите получават повече гласове от ГДСД.

ИЗВЪЛЧЕНИЯ НА МАНСФИЛД

ВАШИНГТОН, 3 март (БТА) — Достатъчно на американско оръжие за чужбина и поддържането на американските бази в чужди държави се отразява крайно отрицателно върху икономиката на САЩ, заяви ръководителят на демократите в американския сенат Мансфийлд пред студентите и преподавателите от университета в Бърлингтън, щат Върмонт.

Той припомни, че според програмата за американската помощ за чужбина САЩ отпущат или продават военни съоръжения и оръжие на 78 държави. Това е една от причините за инфлацията в американската икономика. Освен това САЩ поддържат 300 големи и над 1000 по-малки военни бази в чужбина. Близо 300 000 американски военни служители се намират в Западна Европа, 38 000 — в Южна Корея, а 38 000 — в Япония и Тайван.

СЕСИЯ НА ВЪНШНИТЕ МИНИСТРИ ОТ ЕИО

БРЮКСЕЛ, 3 март (БТА) — Членството на Великобритания в Общия пазар, фондът за регионално развитие и енергийната политика на общността — тези три въпроса, по които възникват много спорове, са отново в центъра на разискванията на външните министри от ЕИО, чийто двудневна сесия започва днес в Брюксел.

Те ще разглеждат предложението на общоевропейската комисия за бюджетните вноски на страните-членки в общността. Това е и основният спорен въпрос, по който лейбъристите правителство в Лондон настоява да се преразгледа условията за членството на Великобритания в Общия пазар. Френското правителство смята обаче — а се очаква до дъ поддържа становището си и днес в Брюксел — че исканите финансови изгоди от Великобритания, които влизат в противоречие с общата финансова политика на ЕИО. В селашите на общността политическите наблюдатели преценяват, че външните министри едва ли ще успеят да решат този проблем и ще го оставят за срещата на високо равнище на общността, която трябва да се състои другагата седмица в Дублин. Именно за тези министри ще се опитват да изготвят някои проектни решения, които да получат евентуално одобрение от държавите и правителствените ръководители на деветте,

ВЕЛИЧАВА ДАТА И СИМВОЛ

Трети март 1878 година е една от най-великите дати в нашата история. Колкото повече време минава оттогава, толкова по-високо се издига подвигът и величието на руските братя. Много места и паметници напомнят за героизма и саможертвата на руските войници и българските опълченци, но битките край Свищов, по рудите на Плевен, по могилите на Стара Загора, по стръмните канари на Шипка са в сърцата на всички.

Величественият паметник, замълчалите ордия, паметните плочи зиме и лете, в пек и зной не остават без посетители, без цветя и грижи.

Тези светини са скъпи и за съветските граждани, дошли в България. Те ги посещават, за да почетат паметта на своите деди и бащи.

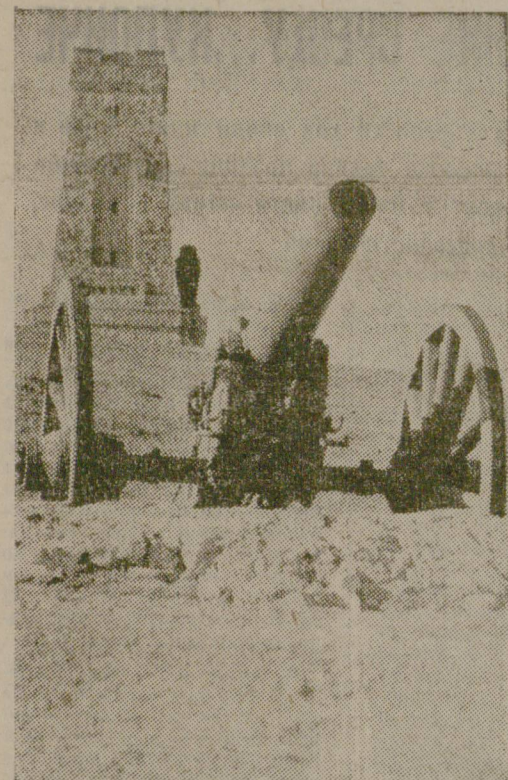
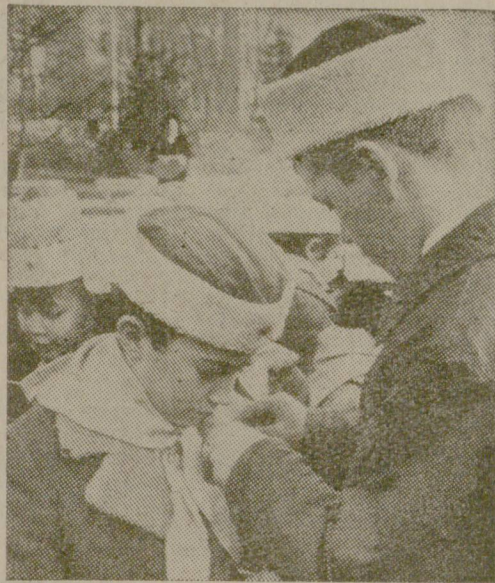
Застанал пред паметната плоча Михаил Михайлович от Краснодарския край на СССР се занесе в своята родина много топлина от българската земя. В него ще остане да свети като звезда подвигът на Шипка.

По пътя на руските богатири минаха през септември 1944 година войните на непобедимата Съветска армия. Съвместно пролятата кръв на българи и руси при Плевен и Шипка, при Драва и Мур циментираща навеки дружбата между нашите два братски народа.

На тоя ден, в най-тържествена обстановка, край паметниците на българо-руската и българо-съветската дружба пионери завързват на

своите по-малки другарчета синята чавдарка. Пред паметника Майка България във Велико Търново ученици от училище „П. Р. Славейков“ бяха приети в четите „Чавдарче“. Любова и признателността към освободителите се предават от поколение на поколение, за да останат безсмъртни.

полк. Т. КАПИТАНОВ

По възходящ път

Птицекормицата в Павликени с резултати на световно равнище • Петилетният план за чистия доход — изпълнен • Най-сериозният проблем — транспортът

Създаване на атмосфера за пълна изява на възможностите на всеки член на колектива, воюване за всеки показател, за всяка стотинка от плана — това е основният принцип в работата на птицекормицата в Павликени. И не случайно с всяка изминала година резултатите стават все по-добри.

Миналата година планът на колективната беше изпълнен с 200 000 лв. Зад тази сума се крие едно изключително постижение — 217 яйца средно от носачка, като разходът на фураж за едно яйце е 177 гр, далеч под средното за страната. И не са преслени мненията на някои специалисти, че това е резултат на световно равнище.

От няколко месеца борбата на колективна за изпълнение на петилетния план навлезе в решаваща фаза. Един от показателите на този план — чистият доход — не е изпълнен. С темповете, с които се работи се очаква през септември да се осигури и предвидената обща продукция. В потвърждение на това говори изпълнението на дневните графици, в резултат на което вече са събрани над плана 180 000 яйца.

Анализът в началото на годината показва какви са били решаващите фактори за успеха и те отново са в цените на вниманието. Редовно то снабдяване с фураж, използването на допълнителни минерални и витаминни добавки, грижата за птиците и материалната база съчетани с добра организация и близка работа с хората са пътищата, по които от първите дни на януари в колективната вървят към върховете трудова постижения.

Голям дял във възходящото развитие се пада на първенците в социалистическото съревнование. Гледящите Йорданка Демирева, Мария Навева, Стоянка Ангелова, Яна Иванова са си поставили за цел в предконгресната година да надминат досегашните си постижения. Останалите от колективна се стремят да ги настинат и в тази благородна трудова издпревара се раждат все по-добри резултати.

Наред с производството, в птицекормицата край Павликени трябва да се решава още един важен въпрос — предстоящото разширение. Проектирането му ще завърши скоро, а през 1976 г. ще започне строежът на производствени сгради за още 200 000 носачки. Предвиждат се и някои подобрения, които ще улеснят работата и ще увеличат ефективността на труда.

Най-сериозният проблем, който стои пред колективна не е свързан пряко с произ-

водствената му дейност, но влияе твърде осезателно върху нея. Става дума за транспорта. Оказва се, че ДАТ — Павликени не е в състояние да осигури превоза на 120 души от града до колективната. Тези хора са снабдени с редовни карти, но това не пречи много от тях да отиват или да се връщат от работата пеш. Вместо два автобуса в повечето дни сутрин и вечер пътува само един и лесно можем да се предста-вим как се побира 120 души в него. Това положение съществувало вече години, но нищо досега не се е оказало в състояние да въздейства на ДАТ. И ако може да се

говори за трудности с работната ръка основната причина за това е транспортът. А какво ли ще бъде когато се завърши и разширението...

Задачите, които стоят сега пред колективна определят трудния ентусиазъм обхванал всички. Съществуват сериозни предпоставки и увереност, че планът ще бъде изпълнен, но целта на хората е по-висока — да се воюва за по-голямо превъзходство, с което достойно да се посрещне Единадесетия конгрес на партията. Изминалите два месеца на 1975 г. потвърждават реалността на това намерение.

Николай ТОМОВ

Високоэффективен метод на заваряване

В МЗ „Червена звезда“ — Дебелец — автоматизиране на един трудоуемък процес • Производителността на труда увеличена 4-5 пъти

За пръв път в окръга в МЗ „Червена звезда“ — Дебелец е внедрено автоматично заваряване под слой флюс на основните носещи възли на контейнеро-обработващата машина „Керикон“. В момента по този метод се заваряват двойно Т-образните профили за хидравлични трирамени преси. Целта е в близкото време голяма част от автоматизираното производство на завода да се заварява по този начин.

Автоматичното дъгово заваряване под слой флюс е високотехнологичен метод на заваряване, получил широко приложение в промишлеността. При определен вид изделята то заменя напрегатния ръчен труд на заварчик. Най-голямото му преимущество е, че производителността на труда се увеличава 4-5 пъти за сметка на повишената плътност на тока и голямата скорост на заваряване. Високото качество на заварочния шев е резултат от защитата на разтопения метал от вредното въздействие на въздуха посредством флюса и легирането на заварения метал. При този метод се икономисват заварочни материали и енергия, тъй като се избягват ръчните и скъпоценните на основния метал изгуби.

Благоустройство на работната площадка е задача на специалистите Здравко Габровски и Ангел Диманов, а томотът беше приготвен към специфичното производство на завода. Сега той е поверен на най-добрия заварчик на предприятията край Кичев (на снимката), който с голямо старание работи на вата машина и обучава останалите членове на бригадата.

Милка ДЕНЕВА

Снимка: Александър РАЧЕВ

75 години читалище в Павел

В събота жителите на героичното село Павел честваха 75-годишния юбилей на общинско народно читалище „Изгрев“. Доклад за дългогодишната народополезна и прогресивна дейност на това културно огнище изнесе новият председател Петър Иванов. Той подчерта, че най-добрите традиции от миналото живеят и днес в дейността на читалището, в духа на самодисциплина.

Приветствие от името на Окръжния народен съвет под

несе председателят на Окръжния съвет за изкуство и култура Димо Минчев. Изпратена беше поздравителна телеграма до ЦК на БКП и Комитета за изкуство и култура.

Тържеството завърши с концертна програма от самодейни колективи от селото и с участието на актьори от драматично-музикалния театър „К. Кисимов“ — Веляко Търново.

(Соб. инф.)

3 март — свиден празник

Всяка година на 3 март жителите на Свищов се прикланят пред святото дело на руските войници, донесли свободата ни. И вчера в местността Паметниците бяха дошли стотици граждани, студенти, ученици. Слово за безпримерния подвиг на руските богатири, за нерушимата българо-съветска дружба произнесе офицерът Попов. Приветствие поднесе ръководителят на групата съветски специалисти при химкомбинат „Свилоза“ Дмитрий Андреевич Кошечков.

От името на присъстващите бе изпратена поздравителна телеграма до посолството на Съветския съюз в София.

С едноминутно мълчание бе почетена паметта на загиналите.

Пред белокаменните паметници бяха поднесени много цветя.

Иван КУЛИНСКИ

По стъпките на героите

Много жени от Стражица, Антоново и Омуртаг участваха в похода по стъпките на героите, състоял се в събота. В местностите Казлъ дери и Партизански дол бившите партизани от Тузлушка чета Борис Тасев и Венка Цекова разказаха спомени. Участиците в похода се срещнаха пред лобното място на загиналите герои в село Ястребно. Снежни цветя бяха поднесени и пред па-

Снощи на хълма Света гора във Велико Търново се състоя тържествен възпомена телен митинг. Присъстваха преподаватели от Великотърновския университет „Кирил и Методий“, студенти, гости от великата страна. Вънувашо слово за подвига на руските войници — освободители произнесе Румяна Радунчева, студентка. Пред паметника на загиналите бяха поднесени венци.

Митингът завърши с тържествена заря.

Симеон ИВАНОВ

Трети март бе тържествено отбелязан и в село Камен. Организиран беше поход до местността Табятта. В салона на читалището се състоя тържествено събрание.

Иван КАРАИВАНОВ

Годишнината от изгрева на свободата бе тържествено чествувана и в други населени места в окръга.

Трушка ЧОКОВА

Финансовите органи — със свой принос

Вчера във Велико Търново се състоя Окръжно съвещание за отчетане дейността на финансовите органи към Окръжния и общинските народни съвети през миналата година и за поставяне на новите задачи през последната година на шестата петилетка. В неговата работа взеха участие другарите Злати Шалаверов, председател на Окръжния народен съвет, Белчо Белчев, първи заместник-министър на финансите и Йоан Добрев, секретар на Окръжния комитет на БКП.

В своя отчетен доклад началникът на отдел „Финанси“ при Окръжния народен съвет Иван Иванов изтъкна голям принос на финансовите органи за навременното планиране и отчетане на дейността на различните производствени звена през юбилейната година. Набелязани бяха и пътищата за постигане на още по-добра отчетност, за укрепване на финансовата дисциплина.

Отчетени бяха резултатите от разгърнатото се през 1974 г. съревнование. Най-добре представилите се отделни и служители бяха наградени.

Присъстващите на съвещанието приеха обещание за достойно посрещане на XI партисен конгрес.

(Соб. инф.)

Академик Павел Попов в окръга

В края на миналата седмица на посещение във Велико Търново бе изтъкнатият наш учен, ръководител на създадения миналата година в окръга научно-производствен съвет по зърненото и фуражното производство, академик Павел Попов. На среща с председателя на Окръжния народен съвет Злати Шалаверов бяха обсъдени функциите и ролята на научно-производствения съвет за решаване на проблемите на зърненото производство.

Академик Павел Попов се срещна с главните агрономи на ПИАК, АПК и стопанствата, които го запознаха със състоянието и развитието на есенните посеви и грижите, които се полагат сега за тях. Видният наш учен даде ценни указания за по-нататъшната работа за получаване на по-високи добиви от есенната и ечемича.

(Соб. инф.)

ПРОПАГАНДИСТКАТА ДЕЙНОСТ ОБОГАТЯВА ЧОВЕКА

Това, което постигам на занятия, не бих направил с никакви административни мерки • От какво зависи ефективността на партийната пропаганда • Опитът на трудовия колектив, осветлен чрез марксистко-ленинската теория

Пропагандист съм от дълги години. И винаги съм чувствувал върху себе си благотворно влияние на възложеното ми партийно поръчение. Пропагандистката дейност мобилизира, създава навика да се четете редовно, обогатява човека. Тя ми помага по-успешно да ръководея колектива. Това, което постигам на занятията не бих успял да направя с никакви заповеди и административни наредби.

Богатият ми опит показва убедително, че ефективността на партийната пропаганда зависи много от правилния подбор на участниците, от метода на водене на занятията, от създадените ред и дисциплина и най-вече — от изграждането на навика у слушателите активно да участвуват в събеседванията, да спорят, докато стигнат до правилното решение, да се стремят да си изясняват добре въпросите. Това е взаимната отговорност на пропагандиста и на слушателите.

В нашия семинар по научен

комунизъм вече се установи практиката занятията да се водят на строго определена дата, всеки да участва активно в събеседванията. Не мога да посоча нито едно безпричинно отсъствие.

За всяко занятие изработвам план. Винаги правя кратко изложение на основните въпроси, които ще се разглеждат, насочвам слушателите по кой проблем от къде могат да ползуват литература. Давам и указания да изготвят нагледни пособия, подсказвам им как могат да свържат теоретичните постановки с практическата дейност на колектива. Поддържам постоянна връзка с участниците в семинара — интересувам се как се готвят, какви трудности срещат, провеждам консултации.

За високата активност на много ми помагат материалите, които си служа за онагледяване на зададените въпроси и свързването на практическата дейност и резултатите в преподаването с марксистко-ленин-

ската теория.

При изготвяне на решенията на XXIV конгрес на БКПС и Десятия конгрес на БКП използвах грамофонни плочи с речи на другарите Леонид Илич Брежнев и Тодор Живков. Подбирах по-важните пасажки, коментирах ги. Изслушването на магнетофонни записи на речите и доклади е едно обикновено явление в нашите занятия. Много често си служа с диафильми, диапозитиви. Нагледните и техническите средства използвам умело, като съсредоточавам вниманието на слушателите към най-важните моменти, предизвиквам ги да споделят своето мнение, обобщавам повдигнатите въпроси.

Стремя се в занятията да свързвам опита на нашия колектив с марксистко-ленинската теория. Това прави знанията по-достъпни, много поинтересни. Например, възложих на икономиста на предприятие да направи анализ на себестойността и рентабилността на продукцията и услугите за 1973 година. Когато разглеждаме въпроса за идеологическата диверсия наговаря секретаря на комсомолското дружество да прочути по-добре въпроса, като посочи дали случаи на влияние на идеологическата диверсия сред младежта в кооперацията, какви мерки се налагават за подобряване възпитанието на младото поколение. Помогли началника на плановия отдел да анализира състоянието на обществената производителност на труда, като едновременно с това посочи главните насоки за нейното повишаване.

В резултат на всичко това в семинара се създаде творческа обстановка. Чувствува се надпревара за по-добра подготовка, за по-активно участие в събеседванията. Стремя се да поддържам този дух, да помагам на участниците по-добре да усвояват материала, по-добре да изпълняват възложените им служебни и обществени задачи. Постигнатите успехи по-нататък стимулираха, укрепват вярата на участниците в собствените им сили, засилват желанието им за по-активна самостоятелна работа над книгата.

Всичко това даде положително отражение, допринесе за подобряване на социално-психологическия климат. Колективът стана по-сплотен, способен да решава всяка поставена задача. Кооперацията изпълни плана си за миналата година един месец предсрочно.

Но това е само едно добро начало. Предстои и още много работа за свързване на практическите резултати с марксистко-ленинската теория, за изграждане на работниците и служите като активни строители на развитото социалистическо общество.

Кирил БОНДЖЕВ
председател на ТКП „Освобождение“ — Санцов

Всичко това даде положително отражение, допринесе за подобряване на социално-психологическия климат. Колективът стана по-сплотен, способен да решава всяка поставена задача. Кооперацията изпълни плана си за миналата година един месец предсрочно.

Но това е само едно добро начало. Предстои и още много работа за свързване на практическите резултати с марксистко-ленинската теория, за изграждане на работниците и служите като активни строители на развитото социалистическо общество.

Кирил БОНДЖЕВ
председател на ТКП „Освобождение“ — Санцов

„Северняшка сюита“ в изпълнение на танцовия състав при Механичен завод — Ласковец.
Снимка: Кирил ГЕНОВ

Писма до редакцията

Не стигат думите за благодарност

На 16 февруари на път за гара Горна Оряховица загубих ръчния си часовник. Върнах се и срещнах група младежи, които ме попитаха какво търся. След отговора ми Татяна Вълчева, ученичка от II курс на Техникума по радиотехника, извади часовника от джоба си и ми го подаде.

Благодаря за тази постъпка. Радвам се, че имаме такива комсомолци. Казвам това с особено възхищение, защото този часовник е скъп семеен спомен, подарък за 50-годишния ми юбилей.

Димитър ДАНЧЕВ
ул. „Иван Александър“ 18
Горна Оряховица

На 10 февруари вечерта по пътя Арбанаси — Ласковец, в околностите на хижата, загубих портмоне с 80 лева. На следващата сутрин строителният работник от Окръжната школа за начална военна подготовка в Ласковец Никола Милков намира портмонето и без да се колебае, го предава на началника на школата, който уведомява органите на МВР-Горна Оряховица.

Тази хубава постъпка, признак на висока нравственост, дълбоко развълнува мене и семейството ми.

инж. Мила ЛАЗАРОВА
ул. „Елин Пелин“ 70
Велико Търново

В ранната неделна утрин маршрутният автобус ВТ 36-85, обслужващ автолинията Горна Оряховица — Велико Търново, потегли на път.

На втората спирка в кв. „Първомайски“ в автобуса влезе един формиран служител на Народната милиция. Някакъв тревога се четеше по лицето му. Бързо каза нещо на готовия да потегли шофьор и той изскочи от колата. Страшната побърза да успокои пътниците.

При приближаването към спирката той забелязал, че предното дясно колело върви неравномерно и лъкатуши. Прет

ледът показа, че всички гайки на колелото са разхлабени и всеки момент то може да изхвъркне. Катастрофа заплашваше живота на четирисесет пътника. Един заповука с тежки последици беше избягната благодарение на бдителността на старшината.

На следващия ден в районното управление на МВР в Горна Оряховица бе издаден боен лист, в който се посочеше за пример постъпката на старшина Иван Йорданов Каръмов.

На този скромен милиционерски служител дължат своята голяма благодарност за живота и здравето си четирисесетте пътници от автобуса.

Николай БОЖКОВ
ул. „Цар Асен“ 19
Горна Оряховица

През декември 1974 година заболях тежко. Постъпих на лечение в Окръжния онкологичен диспансер — отделение „Хирургия“ във Велико Търново.

Д-р Йордан Савов — завеждащ отделение, д-р Методи Миновски от Полски Тръмбеш ми направиха две сложни и тежки операции с голяма успешност.

Никога няма да забравя грижите на медицинския персонал от това болнично заведение. Особено внимателни и отзивчиви са сестрите Пашанкова и Андреева.

Чест е за диспансера да има такива кадри. Желяз ми още много успехи в благородното дело.

Тодор ВЪРБАНОВ
ул. „Зелена“ 36
Велико Търново

По професия съм шофьор. Обичам много работата си. Пътувам по линията Велико Търново — София. Дългият маршрут ме задължава винаги да осигурявам приятно, спокойно и удобно пътуване на хората, които предпочитат автобусния превоз до столицата. Старая се да поддържам в идеален ред колата си № ВТ 12-74, която всички признават за образцов автобус — с микрофон и телевизор. Най-голямо удоволствие изпитвам, когато пътниците са доволни от мене и когато на раздяла ми кажат като на стар познатник: „Довиждане, бай Атанасе, на добър път!“

Но така се случи, заболях се и трябваше да се разделя

БИТОВА ВЕЧЕР

В четвърта на 8 март и международната година на жената четвърта група при целодневната детска градина „П. Енева — София“ — Велико Търново организира битова вечер. Салонът беше празнично украсен с предмети, изработени от сръчните ръце на майките. Върху „гореше“ камината.

Малките палавници, облечени в национални носии, изнесоха богата програма от народни песни и хора. Музиканти от битовия оркестър при читалище „Искра“ запознаха децата с българските народни инструменти.

Ненадейно пристигна гостенката — стринка Добринка с пълна торба с народни приказки и песни.

Майки, облечени в национални костюми, почерпиха децата, гостите и родителите с варена паревина, сушени плодове и пуканки. Битовият оркестър засвири ръченици. Треницих сръщата на всички. Заиграха родители и деца. Надиграваха се малки и големи.

Дафинка МАТИНОВА

ЗЛАТНИ РЪЦЕ

Животът на Петър Йорданов димчев е като на всички селски труженици. До създаването на кооперативното стопанство в Ресен — тежък, непосилен труд по разкъсаните парчета земя. А после — с колектива, с машините, на общата нива, труд за благоденствие, за по-щастлив живот.

Но има нещо, което го отличава от другите. То и след най-успешните дни не му дава покой. Все иска да направи нещо, което да е от полза за всички. Когато през пролетта на 1930 година измайсторил първата чешма в местността „Коптоха“, той усетил своето призвание. Оттогава ходи по мерата, търси изворчета, открива стари, затрупани с времето водоизточници, разпитува стари хора за съществували през турско време чешми. И ако след дълго разкопаване и опипване зашурти вода, бликва някаква топлинка и в него, И тя не му дава покой, докато не види водата да потече по изкустно направения от него шулец, да напълни издълбаното каменно корито, а от там да текне и да започне да оросява жаждналата земя. Не отминала още радостта, а той пак е неспокоен, пак търси, измайсторява. И винаги умее да прибави нещо, то новата чешма да е различна от предишната, да е неповторима.

Сега по поречието на Ронца блъбукат над десет чешми. Направени с вкус все от него, сред красива природа, те са чудесни места за отмора.

Четиринадесет чешми е направил бай Петър. А все мисли че са малко. „Дано съм жив, още толкова ще направя“.

Сполай ти, бай Петре! За труда, за обичта към хората, за всичко Обичай все така природа, обогатявай я, защото красотата на природата е красота за човешката душа.

Миньо ТОДОРОВ

ПРИЗНАНИЕ СРЕЩУ...КУПОНЧЕ

Как един търговски ход обиди много жени и заплашва да опорочи техния празник • А защо не един концерт и букет цветя — това е въпрос, който засяга достойнството ни

Няколко дни наред телефонът на председателката на Окръжния съвет на жените Надежда Козлева звъня непрекъснато. Обаждаха се жени от различни предприятия от Велико Търново. С развълнувани гласове те изразяваха явното си недоволство от начина, по който тази година им се „поднасят“ традиционните осмомартенски подаръци: връчва ти ръководството на предприятието купонче с печата на една търговска организация, срещу което можеш да си купиш „подарък“ за три лева от магазините „Славяни“ и „1001 стоки“.

Справедливо беше възмущението на жените от този акт на „внимане“ към тях, съвсем естествена беше реакцията им и според мене, напълно оправдана и мотивирана закана, че няма да отидат да реализират стойността на купончетата в магазините на РПК — Велико Търново.

Случаят ме развълнува и аз побързах да „интервюирам“ по този повод няколко жени, които правеха покупки си в магазин „Славяни“. Получавах различни отговори (за съжаление, имаше и такива, които одобряваха този начин на организация, защото можели да си купят каквото пожелаят и това не малко ме смути). Но запомних думите на една възрастна жена, която с въздишка ми рече: „Искам да се отървам по-скоро от този купон. Напомня ми с нещо отдавна минали години...“

Отдавна минали години. Ние младите, не ги помним. Нещо точно такива асоциации за онези времена предизвикваше тази бяла хартичка у моята непозната събеседница, но аз се замислих за истинското съдържание на този празник, което не бива никога да забравяме, просто нямаме право на това.

Някога на този ден жените са правили демонстрации в защита на правата си, събрания и политически конференции. И естествено не са получавали подаръци и цветя...

Днес никой не иска от нас участие в демонстрации. Отдавна вече сме извоювали правата си, включително и това да получаваме подаръци, които са преди всичко символ, израз на признанието.

И ето го признанието, което ръководствата на някои предприятия ще засвидетелствуват

ват на жената-производителка, общественичка, майка... Едно бяло купонче на стойност три лева!

Питам се кога най-напред трябва да внимам за този пост. Далн търговците, които по този начин си предлагат „стоката“ и си осигуряват изпълнение на месечния план или ръководствата на предприятията, които се разтоварват от от самото задължение да „му мислят“ много за подаръци. И то точно сега, през междупразничната година на жената...

А нямаме ли съвсем определена вина за опашването на този съвет ден и ние, жени? Нека некримем, че с тези подаръци свикнахме като с някаква привилегия и че май ще ни е трудно да се откажем от материализирания израз на уважението към нас. Не е ли малко парадоксално, че именно ние, които получаваме заплати наравно с мъжете, отдаваме като че ли твърде голямо значение на това какъв ще е осмомартенският ни подарък „от службата“? Пък и не стават ли именно тези подаръци повод за недоволства? Защото, виждате ли, на един купончик ропоташ и хавленици, пък на други — тапи и тигани... И излиза някак, че все не ни достигат три лева, за да си купим нещо, което ни трябва, а пък от службата ни купили точно онова, от което нямаме нужда...

А какво ни пречи да си извоюваме правото на един празник поздравителен концерт, опера или постановка на постановяващ театър? Няма ли да почувствуваме по-добре асмосферата на празника, ако в минута преди спектакъла получим от чавдарчета или пионери — на ши деца, букети с красиви цветя... Представяте ли си една зяла, грейнала от цветя и красота? И, простете, че споменавам и стойността на една такава празнична вечер, но тя няма да струва по-скъпо от чораните, които всяка от нас сама може да си купи. Ако пък в крайна сметка толкова държим да получаваме подаръци по вкуса си, да не забравяме, че 8 март отдавна вече е и семеен празник...

А за да няма обиди и разочарования в нашия ден, времето да демонстрираме по най-категоричен начин чувството си за собствено достойнство.

Мария КАЧАКОВА

Защо заглъхнаха детските гласове в Романа

Малко история, която трябва да се припомни • Защо пионерите от Джулунския район нямат вече лагер • Когато липсва инициативност и грижа за децата

Една от най-живописните местности на Джулунския и Горско ново село е Романа. Това е хълм, издигнат величествено над селата, покрит с гори, със студена вода. През 30-те години инициативният джулунски кмет Григор Писаровски с годеми усилия успява да построи в тази местност внушителна сграда за лагер на децата от Джулунския и околните села.

Под ръководството на горския пазач Рашио Димитров тук бе засадена и израснала гъста борова гора — украса на хълма.

Оценили правилно чудесните условия на Романа, ръководителите на фабрика „Домат“ в селото също построи лагер за децата. Това хубаво дело бе видяно и от ръководството на окръга. Отпуснати бяха средства за напрана на път, за да може лагерът да се проловодуства с камioni, да идват до него леки коли. Докорана и разстлана беше баластра, на стръмните места беше направен калдаръм. Стоварен беше и чакъл. И изведнъж работата спря, ентузиазмът угасна. Вече няколко години чакълът стои на камари по пътя и пречи на движението. А ТКЗС има трактор, който би могъл да го разреже, общинският народен съвет — валяк, който да го валява. Има и асфалт. Нужна е само инициатива.

Домакиня на лагера е общинският народен съвет, но от рецата години ТКЗС се грижи за него. Напоследък кооперативното стопанство като че ли стана безразлично, не проявява грижи към неговите нужди, изтъква се липсата на средства за тази цел. А това не отговаря на истината. Като ТКЗС, така и АПК са задължени да отделят средства от своите фондове за такива цели, това е в съгласие с Декемврийската програма за повишаване жизненото равнище на населението.

Тук причината не е в липсата на средства, а в недостатъчната инициативност, в бюрократичното безразличие. Става въпрос за отделието на сума от около 15 000 лева, с която би могло да се ремонтира сградата на лагера, занемарена и неподдържана досега.

Ако ТКЗС и АПК откажат да дадат средства (а това не бива да става), то оранжерията към „Булгарплод“ в селото биха могли да отделят такива и още през тази година децата да излязат на лагер в Романа.

Всички са убедени, че средствата могат да се намерят. Въпросът се свежда до добрата воля на ръководителите, до грижата им за децата на работниците и кооператорите.

ПЕТЪР ГЕОРГИЕВ ИВАНОВ
— с Карамисен, Великотърновски — работи резбарски длето.

Именно тази добра воля липсва. А помещениата пустеят си рушат пред очите на всички. Един ценен капитал е оставен без грижовен стопанин.

С какво още да си обясним това престъпно равнодушие пред една вече изградена материална база, за която се иска малко, за да бъде използвана? Може би с това, че не дава печалби, не носи премии, а само главоболие. Но тук става въпрос за децата — нашият най-голям капитал.

Ако пиша всичко това с болка, то е, че на отчетното събрание на ТКЗС по този въпрос не се каза нито дума. А сега се правят финансовите планове за годината. Планират се обектите за ремонт.

Крайно време е вече да се вземат енергични мерки, за да могат децата от селото и района тази година да бъдат на лагер в Романа. А ако се създадат добри условия в него, може на размени началата да се използва друг лагер на Черноморието, както е било по-рано.

В едно сме твърдо убедени — на равнодушните трябва да се сложи край.

Стоян ЖЕКОВ

По следите на
нашата критика

„До къде води безотговорността“

По повод на материала, публикуван под горното заглавие в брой 9 от 23 януари в редакцията се получи писмо от градския комитет на БКП в Златарица.

„Ръководството на фабрика „23 септември“ на свещеник с партийния и стопанския актив разгледа поместения материал. Бяха забелязани много пропуски за подобряване качеството на продукцията.“

Направи се бункер в лъсното помещение за съхраняване на шихтата и за да се избегне атмосферното влияние върху качеството и. През тази година ще се построи специален навес за съхраняване на суровините и материалите, необходими за стоманолетното. В близко време предстои пускането на ФЕК за изхранване на силициевото съдържание на стоманените отливки. Поради това, че технологията на производството на гачени ключове по метода на леење чрез стопяемите модели не може да се приложи до няма да се произвеждат.

ФИЛАТЕЛИЯ

Министерството на информацията и съобщенията пусна в употреба от 20 февруари 1975 г. извършен пощенски блок „75 ГОДИНИ БЗНС“, съставен от четири пощенски марки с отделни стойности, избора женя и цветове: 2 ст. — селски бунт при Дуракул и Шабла — основаване на Българския земеделски народен съюз (1900 г.), цветове — тъмнокафяв, тъмнооранжев и зелен; 5 ст. — единоръководител между работническата класа и трудовото селячество — Септемврийското въстание през 1923 г., цветове — маслиненокафяв, тъмнооранжев и зелен; 13 ст. — българо-съветската дружба, цветове — сепия, тъмнооранжев и зелен; 18 ст. — плодородието на българската

земя — резултат на съвременното селско стопанство, цветове — оранжево-кафяв, тъмнооранжев и зелен.

Върху бялото поле на лявата страна на блока са изобразени цифрата 75, инициалите БЗНС, годините 1900—1975 и лаврово клонче. Рамките около марките и надписите са в тъмнооранжев и зелен цвят.

Размери — на блока 102 x 95 мм и на марките 24,5 x 34,5 мм. Назбаване 13 1/4.

Отпечатани на дълбок меден печат върху бяла, гумирана, 100% целулозна хартия в печатницата на МИС.

Тираж 150 000 блока.

Художници — н. х. Стефан Кънчев и Асен, Старейшински.

С блока е оформен първонадобен паметник.

Във фабрика „В. Левски“ – В. Търново – първи успешни крачки в обучението на низовите ръководни кадри

В ЗГТ „Металургия“ инженерните проекти — в действие ● През тази година — повече и по-модерни електродомакински уреди

ОТЕЦ МАТЕЙ ПРЕОБРАЖЕНСКИ- МИТКАЛОТО

(По случай 100 години от смъртта му)

За него нямаше нищо свято на този свят освен благоденствието на народа му, макар и да носеше на гърба си тежкото калугерско звание.

Един тих, скромен монах обикалял поробената ни от турци те родина. Развява дългото си дрипаво калугерско расо, опръскано от лепкава кал и потропава с износените си калеври по нейните неравни пътища и пътеки. Черната капа на главата му е оплукана и изветряла. Външността му е неугледна. Плещест и възглав, със среден ръст и с гравлаво лице, с малки мустаци, кестенява и рядка брада, над която светят сиви очи. Много хора не знаят, че Миткалото, както са го нарекли заради неспирания му бродене из българските и чужди земи, носил в себе си голямата искра на народното негодувание и служи с рядко себепотричане на делото за освобождението на България.

Из Приказки или нравоучителни примери за прочитане на всекиго, който желае своето поправление"

Тези разкази не са току-тъй празни басни или просто приказки, но повече наиздавателни примери и някои са дори истински събития — станали работи и слушания от стари хора, очевидни свидетели на случката.

Затова колкото можах, с малкото си знания по гриматическо, събрах и наредих тук около 40 отбор приказки, които издавам на свят в една книга под заглавие приказки или нравоучителни примери. Но не ще ги издишно съкращава да кажа и аз две думи върху нашата книжовност в тоз час.

От няколко години сам, като имах случай да обикожа някои села у нашешко, съгледвах сям повече накъде клош простодушно. Малко-много, народът, окопитен, желае учението, навсякъде, почти дори и у най-малки села, имат си вече по-годе черквици и училища. Малко-много времод се намират и читални, на които се равне да си купят нещо от книжки за прочитане. Но съгледвах и това, че народът ни не е стигнал йоще дотам, що то да разбира всичко, а иска онова, което е било до него вня ум, което мяза на него вня живот. С една дума наро

дът желае книги като за себе си, иска да прочита или да слуша, което разбира, и не големи хитрости: благословия и философии и чужди преводи, написани пословешки.

Това ме е подстроило да събирам такива приказки и да ги издам на просто, с надежда, че ако не друго, то ще послужат барем за прочит на онези, които едвам са научили колкото да си попрочитат. И наистина, ако пожелаем да напредим нашата книжнина, нека всички задемем-щото да се разпространява книжовното прочитане навсякъде у нашешко и по всички класове на народа; а то ще бъде, ако пишем еднакво по народен език — чи то български — и между разните други книги му даваме и някои забавителни, но в ед ное време и поучителни неща.

И тъй, брати книжари и книгописатели, ако желаете до брото на своя си народ, пише те като за него, ако ли е пък само учение да разбират, то защо да подмятаме народно то име? По-добре, като рекъл оми, сами да свирим, сами да играем. От мене толкоз и прощавайте.

Монах Матей ПЕТРОВ
Търново, 1 септември 1872.

Странният калугер

Един ден дойде в читалище то непознат калугер, толкова оксан, че от появяването му още на вратата няколко конте та, които бяха дошли не да четат, а да се видят един дру ги, започнаха да се кинкит настрана и да казват: „Шо търсиш ли нас на пазар?“

Скромният обаче отец не обръ на никакво внимание на това. Той поздравя присъстващи те и седна до масата при чест ниците.

Два-три дена след това съ щият калугер дойде един път заедно с приятелите си в читалището, дойде бях само аз. Те влязоха в библиотеката, като заключиха подире си вратата. Аз не се стърших и погледнах през една дупчи ца в библиотеката. Но шо да видиш? Скромният дри пав калугер беше съблягал расото и запасваше на кръс та си цяла една дузина револ вери, които моят приятел му подаваше един по един. Мое сто око се изпъни още пове че от това, що видях. Той калугер, на когото отпосле на учих името, беше отец Матей Преображенски, автор на кни гата „Приказки“ и един от действителни членове на рево люционния комитет. Той беше

последовател на Левски и под вид на земеделчески дру жество беше успял да устрои много члестни комитети в Тър новско и Севелинско, а в Но во село построил едно здание, което и до днес съществува уж за гостоприемница, а всъ щност то беше д-л служил за свърталище на апостоли.

Бенките му събраха калу гери го ненавиждаха за не говата светска дейтелност и бяха го изключили дори от Преображенския манастир, гдето той се е подстригал най-напред за монах. Той ум ря в Ново село, гдето при съставяне на смъртта му и мнозина търновски патриоти.

Оригинален човек беше той отец Матей. Той не знае ше по-далеч от стени на Преображенския манастир, не беше чел ни Русо, ни Маркс; но биха му позавидели и френските комунири, и руски те нихилисти. За него няма ше нищо свято на този свят освен благоденствието на на рода му, макар и да носеше на гърба си тежкото калугер ско звание. И той като Лев ски се почернил от нямане друго по-свободно поприще за работа. Отпосле обаче мах нал с ръка на светивасилени те молитви и на Акатиста. Нарочно ходеше оксан, с по жълтята от времето капа, която очевидно била някога черна, с окърпени габровски калеври, а на расото му трябваше да има кал и в най-суховото време. Ако не бе ше го преварила смъртта, съставил си бе план да гра ди манастир в Търновско, кой то да служи за свърталище на апостоли и бунтовници. Планът му се състоише в следното: ще закопае една ста ра икона в земята до някой извор, а после ще обяви на селяните, че му се явила на сън Света Богородица и му казала: „Копай, преподобни Матей, на едни-кое място!“.

Тогаваш той ще подбере селя ните и ще отиде при кладен чето. „Ако се освободил Бълга рия, говореше той, аз не ис кам друго нищо, освен да ме турят управител на калугери те, да изправя преобразова ние в живота им“.

из „Записки по българските въс тания“ от Захарий Стоянов

ЖИВ ВЪГЛЕН В ПЕПЕЛТА НА МИНАЛОТО

Паметникът на отец Матей Преображенски край Ново село.
Снимка: Иван РУСОВ

Отец Матей е роден в Но во село. Според местните пре дания Моно Петров (светско то име на отец Матей) се ро дил четири години преди чу мавата 1829 година. Христо Марков твърди, че е роден през 1828 година. Остнал още от малък сирак, той е принуден да търси прехрана си като чирак. Воден от же ланието за наука, отец Матей се отправя към Дряновския манастир, а по-късно се пре мества в Преображенския. За да продължи образованието си, заминава за Рилския ма настир, където усвоил знания за килиен учител.

Завършвайки се в родния край, отец Матей прави за вой от монашеството към светска книжовна дейност. Учителствувал известно време в родното си село и в Бал ванска махала.

Воден все от жаждата за наука, около 1850 година той се отправя за Света гора. Тук освен богослужебни книги че те и книги по механика.

През 1862 година пътува в Русия и Влашко и се озова ва в Белград, но вече безрасо и без климатика, а с пуш ка в ръце, за да се бие с турците като легист при Г Раковски.

Обогатен от много практи чески знания, проникнат от ре волюционните идеи на Раков ски за просвещение и осво божение на народа, отец Ма тей напуска отшелническия живот и остава завинаги сред народа, заживява с неговите нужди и копнежи.

Скоро той започва широка просветителска и революцион на дейност. Отначало разна ся сред народа поемите „Ве селушка“ и „Гайда“ от П. Р. Славеиков, по-късно редом с тях в дисагите му стояли и „Горски пътник“ и уста вил на Българския револю ционен комитет.

Отец Матей поставя зада чата за разкриване на учи лища. Сам издирва учители, води ги в селата, посредни чи за спазряването им. Дич но контролира преподаване то, донася учебници, дава на учителите методически съве ти.

Основното, което дава за вързнен образ на отец Матей е неговата революци онна дейност. Мъчно е да се постави граница между прос ветната и революционната му дейност, защото „просвеще ние“ и „бунт“ в ония време на са били понятия еднознач ни.

През 1868 година Христо Иванов — Големият от Търно во привлича в тайния комитет своя познат, отец Матей за таен куриер и за пренасяне на оръжие. Същата година В. Левски пристига в Търно во и се среща със своя поз нат от легията в Белград — отец Матей. Оттогава започва общата им борба. Не само общата цел ги свързва — те имали много общо и в души те си, което ги обближавало Левски чувствувал нуждата да се опре на хора, които

познават много добре обстано вката и в лицето на отец Мз чей той намира търсеная човек. Отец Матей става не заменим другар на Левски в обиколките му из страната

През 1868 година двамата апостоли обикаляли Г. Оря ховица, Трявна, Лясковец и други селища от Търновския край. През Габрово и Шипчен ския проход преминали Бал кана, посетили много сели ща и през София стигнали до Ловеч. Така завършва първата им обиколка. Лев ски и отец Матей се срещат отново през октомври 1869 година Съвместната им рабо та продължава до декември 1872 година, до залавянето на В. Левски.

Освен тази обща дейност с Левски, отец Матей бил и пълномощник на Окръжния комитет в Търново за осно ваване на комитети, събира не на средства за организа ция, снабдяване с храна и боеприпаси.

Безпощадните мерки, които взели турците след обесване то на Левски, изплашили и членовете на революционните комитети. Новият апостол Сте фан Стамболов бил поставен в много трудно положение във връзка с тяхното възстаюва ване. От затруднението го из бавят най-вече търновските революционери като го свърз ват с отец Матей, на когото е съдено да посреща и изпра ща всички хора, натоварени с бунтовни задачи.

През 1874 година отец Ма тей се залавя да построи в родното си село комитетски хан. Основана дружество от 12 души. Всеки от тях изтегля от земеделската каса в Русе по 1000 гроша. Селяните до карали камъни и дървета за построяката. Тъжко в това време отец Матей бил извикан в Букурещ. Централният коми тет се нуждал от средства. При поискване той не се по колебал и предал събраните 12 000 гроша за храна.

Отец Матей имал и план за построяка на комитетския манастир, но този негов про ект не се осъществил, защото на 1 март 1875 година неумо римият революционер внезапно го погубва. Тъжната новина от Ново село бързо се разнес ла и събрала хиляди почита тели за погребението му.

За обикновените хора биографията на отец Матей свър шва със смъртта му. Но неговият живот продължава в делото, което той оставя след себе си, продължава в борба та, която вдъхновява.

Може би неочакванати и обикновена смърт на отец Ма тей е причина да не заеме по добававо място в галерията на безсмъртните, защото исто рията предпочитва кръвта и ба рута.

Само една година по-късно пепелта на Априлското въста ние покрива въглена на него пото име. Но едър и парлив се оказал този въглен. Който и ръка да ровне в пепелта на Възраждането, сеща го да пари и да свети.

Димитър ХУБАНОВ

Седмичен външнополитически преглед

МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА МИРОЛЮБИВИТЕ СИЛИ

На 27 февруари завърши състоялата се в столицата на Ирак — Багдад международна конференция на миролюбивите сили в Азия. На конференцията присъстваха предста вители на повече от 40 стра ни и много международни ор ганизации. Самият факт, че конференция мина под ло зунга „за мир и сигурност в Азия“ говори, че участниците в този представителен форум са обсъждали актуалните про блеми на този най-многолю ден континент. В дневния ред на конференцията бяха и такива въпроси като поло жението в Индокитай, Близ ки изток и Кипър, борбата против неоколониализма, за ликвидиране на чуждите воен ни бази и други.

Идеята на Съветския съюз за създаване система на ко лективна сигурност в Азия срещна пълната подкрепа на редица правителства и на ши роката общественост в тази част на света. Една от цели те на багдадската конферен ция на миролюбивите сили е да съдейства за разпрост ранение на сегашния процес на намаляване на напрежение то в света и върху азиатския континент. Осъществяването на тази задача е особено трудно, поради бруталната на меса на Съединените щати във вътрешните работи на редица страни, както и от по

литиката на сегашното пекин ско ръководство, което се стре ми всечески да провали ре ализиранието на тази жизнено важна за азиатските народи цел.

В приетите от конференци ята документи се осъждаат про вокациите на Съединените ща ти в Индийския океан, запла хите за окупиране на петрол ните източници в арабския свят и се настоява да се пре крати дейността на агресив ния пакт СЕНТО.

НОВА ПОМОЩ ЗА РЕЖИМА НА ЛОН НОЛ

В пълно противоречие със стремелите на азиатските на роди действава правителство то на САЩ. През миналата седмица президентът Форд и държавният секретар Кисин джър се обвърза към кон греса да отпусне допълнител на помощ за прогнияния ре жим на Лон Нол в Камбод жа. След като силите за ос вобожение превзеха дремпа та столица Улонг, намираща се само на 30 километра от Пном Пен, положението на марionетните войски се услож ни извънредно много — те са напълно обкръжени. Прези дентът Форд, заявя направо, че без допълнителна, военна помощ „правителствените вой ски ще бъдат принудени да капитулират само след някол ко седмици“.

Едва ли допълнителната во енна помощ, възлизаща на 222 милиона долара, ще спа си потгващият кораб на Лон Нол.

ОПИТ ЗА ДЪРЖАВЕН ПРЕВРАТ В ГЪРЦИЯ

Напоследък в нашата ку жия съседка Гърция се разни раха драматични събития. Разкрит бе заговор на група военни срещу демократичния режим в страната. Призър женци на бившата военна хунта са възнамерявали да вдигнат някои военни части, да убият Караманлис, да ос бодят генерал Йоанидис и да завземат властта. Опитът за държавен преврат бе осу етен. Заговорниците са арес тувани и ще бъдат изправе ни пред съда. Но самият факт, че се прави опит за реакционен преврат говори, че е необходимо решително и последователно да се ликви дира изследствата на военната диктатура, да се прочи сти държавният апарат и ар мията от реакционните елементи.

Несполучливият опит за държавен преврат доказва още веднъж, че реакцията и фа шизмът не предават позициите си без ожесточена съпро тива. Последните събития на стойчиво изискват да се укре пи единството на демократи чните и прогресивните сили в страната, да се проявява из ключителна бдителност спря мо опитите на десните сили, които намират подкрепа сред натовските среди. Очевидно провалянето на фашистките режими в Гърция и Португа лия предизвикват сред натов ската военщина опасения за бъдещето на техните позиции.

Кирил АЛИЕВ

ФИЗКУЛТУРА, СПОРТ, ТУРИЗЪМ

Туристическо оживление

Сякаш като естествено про дължение на ентусиазма и твърдата увереност, че туриз мът ще печели повече прия тели, които шестуваха в за лата на окръжната туристическа конференция, дойде то ва незапомнено раздвижване. „За пръв път по това време, все още далеч преди активния сезон — сподели пред предста вителя на вестника Димитър Шер бетов, заместник-председател на ОС на БТС — в окръга на старт се вдигат толкова много групи. Походи, излети и други инициативи, в които друг път трудно осигурявах ме единици, сега завлавява ха стотици, инициативи се раждат и в отделните друже ства...“

Равносметката наистина е оптимистична! Трите славни събития увличат туристите. В чест на Трети март, годишни ната от Освобождението, Ос ми март — Деят на жената, и 30-годишнината от разгро ма на фашистка Германия, по стълките на освободителите, по партизанските пътеки, край паметниците на героите пълнади в бой с врага, тръгнаха походниците.

Традиционният петдневен по ход на жените из Средна го ра с 40 участнички, над 120 км, маршрут Коприовица — вр. Богдан — х. Чевира — Хиsar предлага възможност за посе щение и на връх Столегово, Карлово, Сопот, Кисуря...

Походът на свободата, орга низиран от дружество „Тра пезица“ във Велико Търново, приюти също 40 туристи, пре димно работници и служите ли, отведе ги по интересен маршрут също из Средна го ра. Из Стара планина броди ха 30 походнички от д-во „Алеко Константинов“ (Свя цов), свой поход из свобода та организират и в д-во „Сотир Зринов“ (Горна Оря ховица) като групата от 40

походници ще щурмува Тро янския балкан.

От д-во „Янтра“ (Лясковец) 20 туристи покоряват трасето от Мазалат през Уза на, Столетов и Бузлуджи до Кръстец, от Троян и Амбари ца до Беклемето преминават 20 жени туристки от д-во „Ро сица“ (Павликени)...

Участие в републиканското алпийско ски-рали в района на Малювица, в ски-похода на жените в Родопите, в ре публиканския поход в Стрчи джа... Наистина трудно е да се изброят дори разнообразните прояви, с които окръжната туристическа организа ция навлиза в предконгресна та 1975 година!

Александър ТОШЕВ

„Етър“ — „Ботев“ 0:3

Трагичен развой! На място то на наказаните П. Петров и Г. Василев застанаха Ив. Панайотов и Г. Велинов, лес ният флаг бе поверен на Кубратов. Началото бе обе щавано — етърци заиграха с голямо движение, но едн и най-много допу снат гол (в 21-та мин. Каме нов останен непокрит) обръ на всичко с главата надолу. Врачини наложиха своята во ля. След почивката на всичко отгоре и Коцев напусна кон тузен. Ботевици станаха пълни господари на терена и чрез Ефремов и отново Каменов, съответно в 50-та и 60-та ми нути, затвърдиха на 3:0.

Напразни останаха належа дите — „Етър“ отпадна от турнира за купата на Съвет ската армия.

П. ДИМИТРОВ

Ски-поход „Родопи-75“

В „Б“ РОГ

„СВЕТКАВИЦА“ — „ЛОКОМО ТИВ“ ГО 1:0. Поделено над мощие, на моменти безцелно ритане на топката, слаба игра на основни състезатели (Ничев, Василев, Трайков, Ко лев), които смятат формално присъстваха на терена. В 35-та мин. Петов стреля, вра таря отби, но нямаше кой да довърша топката. След рейд на Андреев (Св) домлакините отбелязаха победния си гол.

С. МИХАЙЛОВ

„АКАДЕМИК“ — А. КЪН ЧЕВ“ 4:1. В същия ден по вече от 3500 зрители приде дха интересен развой, ча почнал с преимущество и... пропуски на домакините. В 10-та мин. от дузпа Джаров откри — 1:0. Веднага след по чивката при комбинация Ка менов — Вълков последният по качи на 2:0. Продължаване то надмощие на студентите бе материализирано от Каменов — с фалхов удар в 78-та мин. той доведе до 3:0. Четири минути преди края Босилков реализира — 4:0. В самия край Милев намери — 4:1.

Любен ДРУМЕВ

„ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ“ — „ЛО КОМОТИВ“ Рс 2:0. Без 4 ин тулуря, домлакините, подпома гани от вятъра, имаха пътно превъзходство. Но прибр заните и неточни действия на нападателите оставиха залъ го суха вратата на русенци. В 64-та мин. след меле, Ива нон с глава откри — 1:0. В 87-та минута след пряк събо ден удар отличният днес Ива нон насочи топката към Ж. Атанасов и той затвърди на 2:0. Прояви се Петров (1 ч. 30).

Иордан ДРУМЕВ

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Велико Търново, ул. „Васил Левски“ 9. Телефон: главен редактор — 2-04-58, зам.-главен редактор — 2-05-26, секретариат „Хумор и сатира“ — 2-17-12, отдели: „Партиен живот“ — 2-40-22 „Пропаганда“ — 2-41-50, „Икономически“ — 2-05-27, „Селскостопански“ — 2-38-31, „Технически прогрес“ — 2-17-79, „Култура и изкуство“ — 2-03-08, счетоводство — 2-40-14, канцелария — 2-04-59, коректори и дежурен редактор — 2-26-79.

Телекс 066570, сметка в ДСК — В. Търново 185 5570

ИНДЕКС 21 301

ТЕЛЕВИЗИЯ

СРЯДА — 5 МАРТ

10.00 — По света и у нас: 10.25 — „Бумбараш“ — съветски ТВ филм (11 епизода); 11.30 — Све тът, в който живеем: „Строй тели на изобрет“; 12.00 — Съфони чен концерт (ТВС Пловдив); 12.20 — „От некое за векове“ — документален филм; 12.30 — Ин формационен дневник; 17.00 — Хо кей на лед: Световно първенств во — група В: България — Унга рия; В паузите: Новини и Рекла ми; 19.15 — Курс по немски език (50 урока); 19.59 — Лека нощ, деца; 20.00 — По света и у нас; 20.25 — „Синята лам па“; „Операция „Темнота“ — български сериал, 12 филма; 21.15 — Вчераш, днес, утре; 21.25 — Мла дежки албум за пиано от В. Казанджиев; 21.35 — Моят бъ деща книга: Иван Мартинов; 21.45 — Осло кръглата маса: „Майкъл“; 22.25 — Новини; 22.35 — Отец Матей — предаване за жени, участнички в Отец Матей война.